

slovo

9/2020
September

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Téma mesiaca

Láska s veľkým B

Na začiatok mi dovoľte niekoľko asociácií.

Ovocný košík je hra, ktorú som ako dieťa na detskej besiedke a neskôr aj na mládeži mala veľmi rada, pretože je jednoduchá, nepotrebuje dlhé vysvetľovanie a vždy rozprúdila náladu.

Mohli sa zapojiť aj tí, ktorí nie sú radi stredobodom pozornosti a väčšinou iba ticho sedeli; vtiahla ich do partie.

Keď som od mojej mamky minule priniesla prepravku plnú rôzneho ovocia a zeleniny, moja dcéra skonštatovala: Mňááám, z toho bude suprové smoothie.

Zátišie s košom plným ovocia je vďačným objektom na maľovanie. Bolo už toľkokrát namaľované a stále sa nájde niekto, kto ho namaľuje ešte inak.

Keď vidíte košík plný rôznych druhov ovocia, je to príjemný pohľad. Ich farebnosť a príjemná vôňa vás láka, máte chuť si jedno zobrať a zahryznúť sa do neho, aby ste si vychutnali jeho sladkosť, šťavnatosť a osviežili sa. Dodá vám energiu, zlepši náladu, spríjemní chvíľku oddychu.

V rámci konfirmačnej prípravy sme sa museli naučiť naspamäť 22. verš 5. kapitoly Listu Galatským, kde je napísané: „Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Proti takýmto nie je zákon.“ Najprv som to brala ako tréning pamäte.

Neskôr som pochopila, že to bolo

preto, aby som celý život mala na mysli, čo je dobré, príjemné, osviežujúce – pre mňa aj pre moje okolie. Že práve tieto vlastnosti sú dôsledkom môjho úzkeho spoločenstva s Bohom a Jeho Duchom. Môže to byť taký barometer toho, nakolko dovoľm Duchu Svätému vytesňovať z môjho života všetko ostatné a hlavne opak lásky – nenávisť, ľahostajnosť; radosti – smútok; zhovievavosti – netrpezlivosť; nežnosti – surovosť; dobrotivosti – zlobu; vernosti – neveru; krotkosti – divokosť, bojovnosť, prudkosť; zdržanlivosť – vášnivosť, necudnosť. (Nevyhradzujem si právo na správnosť uvedených opozít, uvádzam ich iba v negatívnom význame.)

Podľa môjho názoru korunou všetkého tohto ovocia je láska a hociktorá ďalšia vlastnosť bez lásky pôsobí akosi krivo, skreslene, akoby sme nevedeli trafiť stred, dopadne to inak ako by sme chceli. A zdrojom lásky je náš Boh, lebo „Boh je láska!“ ■

„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmyšľa zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí.“ 1Kor 13,4-7

Pravidelne narážam na hodinách literatúry na rovnaký problém. Keď po prvýkrát spomeniem slovo román ako dielo, všetci chlapci v triede prevrátia očami a začnú hundrať, že oni nič také nečítajú. Lebo romantika je pre dievčatá a ich to nezaujíma. Nuž, vo veku trinástich rokov je to normálna reakcia. A je vlastne v mojej náplni práce im vysvetliť, že román je akékoľvek rozsiahlejšie epické dielo s množstvom postáv na rôzne témy, a nebýva ani zďaleka vždy spojené s romantikou či romantickou láskou.

Romantická láska – medzi mužom a ženou – je témou mnohých románov, to je pravda. Tých dievčenských alebo sentimentálnych. Tiež sa objavuje v mnohých filmoch a seriáloch. Bulvárne časopisy sledujú lásky slávnych osobností, o láske a vzťahoch koluje množstvo vtipov, láska je aj obsahom našich bežných rozhovorov... No, nedivím sa chlapcom, že o nej nechcú počúvať ešte aj v škole.

Keď Pavel píše o láske ako o ovoci Ducha Svätého, nehovorí o takejto láske. Práve naopak, to telesné, čoho sú často plné časopisy či šteklivé scény vo filmoch, je označené ako skutky

tela. O akú lásku teda ide? Pomôže nám grécky originál. Slovenčina je na slovnú zásobu totiž trošku chudobnejšia než gréčtina, ktorá má niekoľko výrazov na lásku podľa toho, o aký typ lásky ide.

Veľmi často sa v Novom zákone opakuje dvojica podobných výrazov philia/philein. Označuje vzťah, ktorý má Pán Ježiš k svojim učeníkom, k Lazarovi, ktorého vzkriesil (J 11,3), dokonca sa používa aj na označenie lásky Boha Otca k Pánovi Ježišovi (J 5,20).

Apoštol Peter vo svojich listoch používa aj zložené výrazy philadelphos (1 Pt 3,8) a philadelphia (2 Pt 1,7), ktoré môžeme preložiť ako bratská láska. Ľudia poznajú, že sme Ježišovi učeníci, ak sa budeme navzájom milovať – ako bratia a sestry, ako členovia rodiny. Je to vzájomná, starostlivá láska medzi blíznymi.

Druhým biblickým výrazom pre lásku, ktorý používa aj Pavel, je agapē/agapein. Toto je Božia láska, ktorá je sebaobetujúca, ktorá sa trápi pre hriešneho človeka, ktorá hľadá tých, ktorí by boli zahynuli. Je to láska pokorná, slúžiaca až po kríž. Láska, ktorá tu bola skôr, než my ľudia. Je trpezlivá, je dobrotivá, pokorne čaká za dverami nášho srdca a klope. Nebude kričať ani sa domáhať našej pozornosti, ale v tichosti prichádza k nám v podobe Baránka.

Práve takáto láska je ovocím Ducha Svätého. To je láska, ktorá má najskôr naplniť nás, a potom sa má z nás vylievať do nášho okolia. Pavel umiestnil lásku na začiatok svojho výpočtu ovocia Ducha preto, lebo je tým prvým ovocím, ktoré máme prinášať. Veď keby sme konali akúkoľvek veľkú a dôležitú službu, aj sa pri tom zodrali – ak v nás nie je lásky, nič to neznamená. Bez lásky nie sme nič.

Pán Ježiš povedal: „Po ovocí poznáte ich.“ (Mt 7,20) Ako je to s tebou? Dozrieva láska aj v tebe? Alebo si ako plánka na poli, z ktorej si nikto neodtrhne ani jeden plod? Nezabudni: „A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska, a kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom... My milujeme, lebo On nás miloval ako prvý.“ (1J 4,17.19) ■

AKO SOM SPOZNALA PÁNA BOHA - SVOJU LÁSKU

■ VAŠA SESTRA V PÁNOVI

Ďakovať budem Hospodinu celým srdcom a rozpoviem všetky Tvoje divné skutky. Budem sa z Teba radowať a jasať, ospievam Tvoje meno, Najvyšší.

Ďakujem Ti, že si ma úžasne divne utvoril, divné sú Tvoje skutky. A moja duša to dobre vie. Tvoje oči ma videli, keď som bola v zárodku, všetko to bolo napísané do Tvojej knihy,

všetky dni boli vopred stanovené, hoc ešte ani jeden z nich nejestvoval. Ďakujem a ďakovať neprestanem.

Ďakujem Pánu Bohu za mojich rodičov, ktorí ma s láskou vychovali a trpezlivo ma viedli k Nemu. Od malička som sa modlila naučené modlitbičky. Ráno to boli: Z lože vstávam, Abba Otče milý, Verím v Boha, Desatoro, Otče náš a večer zase Pujdu

spati, Anjeličku strážca môj, Anjeličku môj strážničku. Aj keď kostol u nás je, služby Božie boli každú štvrtú nedeľu a tak sme mali domácu pobožnosť každú nedeľu. Ako školáčka som chodila na náboženstvo ešte aj po konfirmácii.

Na „Rozpomienke na konfirmáciu“ som mala napísaný verš: „Ajhľa, Boh mi je spomocníkom, Pán je s tými, ktorí podopierajú môj život.“ Mój Pán mi bol spomocníkom počas mojej choroby a bol tiež s tými, ktorí ma podopierali a niesli na modlitbách. Po vážnej operácii som Pánu Bohu ďakovala a prosila Ho, ak ma tu ešte ponechá, nech si ma použije, kde chce. Pán Boh mi dával silu na každý deň. Pomohol mi vychovať moje deti a pri-

vádzať ich k Nemu. Použil si ma aj na besiedke, ale aj pri starších bratoch a sestrách, keď sme sa každú sobotu schádzali na večerných stretnutiach. Ďakujem za všetkých ľudí, ktorých mi Pán Boh dal do života, ktorí ma k nemu viedli, o ňom rozprávali, hľadali a pomohli nájsť Hospodina. A ja som dnes vďačná a šťastná, že môžem vyznať v piesni: „Pán Boh je láska, dal ma vykúpiť, Pán Boh je láska, ľúbi i mňa.“

A ja ľúbim Jeho a vyznávam: „Lebo Ty si mi nádejou, Pane, Hospodine, Tebe dôverujem od svojej mladosti.“ Ďakujem za tú prevelikú milosť, ktorej sa mi dostalo, že som jednou z tých, ktorá môže vyznať, že som spoznala Pána Boha - svoju lásku. ■

Anketa: Čo je najväčším

prejavom lásky?

Pripravila *Monika Beňová*

Slovo láska sa nám v mysli spája s tými najrôznejšími predstavami. A ako kresťanom nám napadne Kristova obeť na kríži. Som veľmi rada, že sme mali možnosť položiť túto otázku prostredníctvom sociálnych sietí širšiemu okruhu ľudí, nielen z nášho cirkevného zboru. A tu sú ich odpovede. Každá z nich má niečo do seba. Len si ich prečítajme a sami sebe odpovedzme na otázku: Čo je najväčším prejavom lásky nás voči iným ľuďom?

Pán Boh a Jeho láska k nám.
(*Jitka Turtaková*)

Služba – cieľom je urobiť niečo pre druhého, kým my sa stávame len vykonávatelom či nástrojom.

(*Ivana Jelen*)

Dôvera, úcta k druhému, porozumenie, pozornosť, pochopenie, skutočné priateľstvo, vzájomná komunikácia...

(*Renáta Čabaiová*)

Pre mňa osobne je to čas a pomoc aj v zlých časoch, ktorý si vieme navzájom venovať. Tiež keď ma ľudia berú takú, aká som, bez toho,

DARČEKY MÁGOV (UPRAVENÉ)

■ O´HENRY

Jeden dolár osemdesiatsedem centov. To bolo všetko. Iba toľko ostalo Delle po handrkovaní na trhu, po zabezpečení všetkého najpotrebnejšieho. A zajtra je výročie svadby.

Jim a Della boli chudobní manželia. Boli ešte mladí, bývali v prenajatom bytíku za osem dolárov týždenne. Jim pracoval ako úradník s platom dvadsať dolárov týždenne. Della ho oddane milovala a túžila mu na ich prvé výročie svadby darovať niečo, čo vyjadrí jej lásku. Lenže čo nájde za jeden dolár osemdesiatsedem centov?

Della sa zamyslene pozerala von oknom. Náhle sa otočila k zrkadlu a začala systematicky vyťahovať sponky z vlasov. Dlhé vlnité gaštanové vlasy jej zahalili celý driek až po boky. Okamžite ich začala opäť vyzdvihovať a zopínať. Chvíľu stála nehybne, potom schytila starú hnedú bundu a utekala na ulicu.

Zastavila sa pred nápisom „Madame Sophronie. Všetky druhy vlasových výrobkov“. Odhodlane vstúpila dovnútra. Von vyšla bez svojich nádherných dlhých vlasov, ale zato s dvadsiatimi dolármi v peňaženke.

Nasledujúce dve hodiny chodila od obchodu k obchodu a hľadala darček pre Jima. Nakoniec ho našla. Jim mal krásne zlaté hodinky, ktoré zdedil po svojom otcovi a nesmierne si ich cenil. Nemal však k nim retiazku. Della sa však pozerala na dokonalú platinovú retiazku pre vreckové hodinky – skromná a dôstojná, s jednoduchým vzorom. A cena? Dvadsať jeden dolárov.

Della sa vrátila domov a čakala na Jima. Pomaly sa jej zmocňovala nervozita. Čo ak sa pozrie na jej vlasy a zhrozí sa? Alebo ju vyženie? Keď počula zvonku kroky, začala sa modliť.

Dvere sa otvorili. Jim ostal stáť nehybne vo dve-

rách. Jeho oči sa upierali na Delle bez akejkoľvek emócie. Della to nevydržala a vrhla sa mu okolo krku.

„Ach, Jim, nepozeraj sa tak na mňa,“ vzlykala. „Ostrihala som si vlasy a predala ich, aby som ti mohla kúpiť darček! Prosím, nehnevaj sa, veď vlasy mi dorastú! Ten darček stál za to, určite sa ti bude páčiť!“

„Ostrihala si si ich a predala,“ zopakovala Della a odstúpila. Začala si nervózne trieť ruky. „Budeš ma milovať aj takú, s krátkymi vlasmi?“

Jima to prebralo. Silno ju objal. „Ach, Della! Na účese nezáleží, vždy ťa budem milovať!“ pustil ju a vytiahol balíček. „Rozbaľ darček, ktorý som ti kúpil, a pochopíš, prečo som ostal taký ohromný!“

Delle zasvietili oči radosťou. Rýchlo odbalila hnedý papier a vytiahla nádhernú sadu hrebienkov a spôn, ktorú obdivovala vo výklade už niekoľko mesiacov. Boli pridrahé, vykladané kamienkami, a Della po nich túžila. Teraz boli jej – keď už nemala vlasy, ktoré by si nimi mohla zopnúť. Napriek tomu si ich privinula k hrudi a usmiala sa cez slzy. Veď vlasy dorastú!

Della rýchlo vytiahla retiazku a podala ju Jimovi: „Pozri, čo som ti kúpila ja! Prehľadala som celé mesto, kým som ju našla! Vyber si hodinky, chcem vidieť, ako budú vyzeráť spolu!“

Jim sa pozrel na retiazku. Pomaly klesol na gauč, zložil si hlavu do dlaní a usmial sa. „Vyzerá to tak,“ povedal, „že si obaja budeme musieť svoje darčeky odložiť.“ Zdvihol hlavu. V očiach sa mu zaligotali slzy. „Predal som hodinky, aby som ti mohol kúpiť hrebienky.“ ■

aby ma súdili.
(*Lenka Grešová*)
Rešpekt, úcta, dobrosrdečnosť a milý úsmev.
(*Renáta Tancošová*)
Sebaobetovanie.
(*Tomáš Šuchta*)
Dám osobnú a momentálne aktuálnu odpoveď. Inokedy by to mohlo byť niečo iné.
Prejavom lásky je ochota porozumieť tomu druhému, bez nákladu vlastných predstáv o tom, ako by mal jeho život vyzeráť a múdrej analýzy príčin jeho problémov. Láska chce spoznávať svet partnera, zaujíma sa oň, nie len o to, či má čo jesť, piť a či sa mu páči počasie.
Na človeka sú to veľké požiadavky. Zrejme ich málokedy môžeme splniť, či zažiť.
Ale ochota a otvorenosť k takému milovaniu je už úspech sám.
(*Magdaléna Činčurová*)
Vypočúť druhú stranu bez poučovania, obeta pre toho druhého, pozornosť.
(*Juliana Grešová*)
No predsa to, že nás Ježiš tak miloval, že vystúpil na kríž... to je najväčším prejavom lásky v histórii ľudstva. Tie ostatné ľudské prejavy lásky sú podľa mňa individuálne, keďže všetci prejavujeme lásku inými spôsobmi.
(*Gabriela Lukáčová*) ■

DIETRICH BONHOEFFER

■ LENKA GREŠOVÁ

Narodil sa v 4. 2. 1906 vo Vroclave v Poľsku a zomrel 9. 4. 1945 v koncentračnom tábore Flossenbürg v Nemecku. Bol to nemecký luteránsky teológ, významná osobnosť tzv. Bekennende Kirche (Vyznávačská cirkev), bojovník proti nacizmu.

Už vo veľmi mladom veku sa stal docentom evanjelickej teológie v Berlíne, angažoval sa v ekumenickej oblasti. Proti prenasledovaniu Židov zo strany nacistov sa verejne staval už od apríla 1933, vystúpil proti arizačným zákonom a protestantskému združeniu Deutsche Christen (Nemeckí kresťania), ktoré zastávalo nacistické, rasistické a antisemitistické pozície.

V rokoch 1935-1940 viedol (najskôr legálny, neskôr nelegálny) kazateľský seminár (Predigerseminar) v rámci tzv. Bekennende Kirche vo Finckenwalde (dnes Zdroje, časť Štetína). Približne od roku 1938 sa pripojil k protinacistickému povstaniu, ktoré sa snažil organizovať Wilhelm Franz Canaris. V roku 1940 mu bol uložený zákaz prednášať, v roku 1941 aj zákaz publikovať. 5. apríla 1943 bol zatknutý a o dva roky neskôr bol na výslovný príkaz Adolfa Hitlera popravený ako jeden z posledných odporcov nacizmu, ktorí boli dávaní do súvislosti s atentátom z 20. 7. 1944.

Bonhoeffer vždy zdôrazňoval prítomnosť Ježiša Krista v každom spoločenstve kresťanov kdekoľvek na svete, veľký význam pripisoval Ježi-

šovej Reči na vrchu a osobnému nasledovaniu Krista. Bol presvedčený, že viera a skutky veriaceho musia byť v súlade, a toto svoje presvedčenie aj sám žil, i v dobe nacizmu. V listoch, ktoré písal z väzenia, rozvinul veľmi zaujímavé myšlienky o budúcej podobe cirkvi, ktorá sa bude solidariť s núdznými, o nenáboženskej interpretácii Biblie, cirkevnej tradícii a liturgii.

V našom evanjelickom spevníku máme od neho pieseň č. 637 Predivná moc nás tíško obostiera (Von guten Mächten), ktorú napísal počas obdobia, keď bol vo väzení a tesne pred svojou popravou. Pri tejto piesni vidieť a cítiť, s akou veľkou dôverou Bonhoeffer prijíma všetko, čo nám Pán Boh dáva. Taktiež Ho vyvyšuje nad všetko, aj v tých najhorších časoch svojho života. Milí bratia a sestry, položili sme si niekedy otázku, či chválime Pána Boha iba keď je nám dobre a darí sa nám, alebo aj keď máme pocit, že sa nám zosypal celý svet? Pri tejto piesni som si uvedomila, akú veľkú milosť nám Pán Boh dáva už len tým, že sa môžeme zobudiť a nadýchnuť sa nových príležitostí a snov do ďalšieho dňa. Nech je nám všetkým Pán Boh milostivý. Mám Vás všetkých rada. ■

Vo vydavateľstve Porta Libri je možné zakúpiť životopis Dietricha Bonhoeffera z pera Erica Metaxasa. Vrelo ho odporúčame k prečítaniu.

Myšlienky Dietricha Bonhoeffera

*Byť tu pre druhých ...
Našou úlohou je byť tu pre druhých. Nie len druhých ľudí. Pre tých z inej kultúry, pre ľudí iných hodnôt. Sme do tohto sveta poslaní. Nemáme sa ho strániť. Je potrebné mať rád svojich iných.*

*O bolesti ...
Vzdať sa plného života iba preto, aby sme sa vyhli bolesti, iste nie je kresťanské ani ľudské.*

*O ťažkých životných situáciách ...
V ťažkých chvíľach nám pomôže jedine odovzdať sa Bohu. Vyžaduje si to množstvo ťažkých hodín. Každý človek musí po tejto ceste kráčať sám. Môžu nás ňou sprevádzať iba modlitby a povzbudenie druhých.*

*O úspechu ...
Dívať sa na Ukrižovaného perspektívou víťazstva nás ani nenapadne. Je to skôr optika súcitu. Boha ale nezaujímá úspech, ale poslušnosť. Ak človek poslúcha Boha a je ochotný utpieť porážku a čokoľvek iné, čo ho čaká, Boh sa postará o jeho úspech. Je to však úzka cesta.*

*O vďačnosti ...
Zdá sa mi, akoby sme sa museli zmieriť s týmto behom na dlhé trate a žiť skôr z minulosti a prítomnosti – a teda z vďačnosti – než z akejkolvek vízie budúcnosti.*

POTREBUJEME ZMENIŤ FINANCOVANIE ZBORU

■ FRANTIŠEK KOREČKO

V roku 2019 parlament prijal dva zákony, ktoré otriasli systémom financovania Evanjelickej cirkvi a. v.. Budúcoročné sčítanie obyvateľov môže otrasy ešte znásobiť.

Prvý parlamentný zákon sa navonok cirkví netýka. Hovorí o zvýšení minimálnej mzdy. Keďže ECAV dáva farárom mzdu blízku minimálnej, znamenalo to pre ústredie hľadať náhradné zdroje, aby tak zamestnávateľ neporušoval zákon o minimálnej mzde.

Druhý zákon s cirkvami priamo súvisel. Po viac ako 70 rokoch parlament nahradil zákon o príspevkoch k mzdám farárov, ktorý na začiatku 50. rokov minulého storočia prijal komunistický systém, aby tak mohol lepšie ovládať pre tú dobu slobodné cirkvi. Nový zákon o financovaní cirkví hovorí, že štát bude výšku finančného príspevku odvodzovať od počtu obyvateľov, ktorí sa pri sčítaní obyvateľov prihlásia k danej cirkvi. V budúcom roku čaká Slovensko sčítanie obyvateľov. Pravdepodobnosť, že sčítaním sa k ECAV prihlási viac obyvateľov než v roku 2011, je veľmi malá. To znamená ešte nižší príspevok.

Cirkev závislá na financovaní štátu je veľmi zraniteľná. Preto ústredie ECAV pripravuje na jesennú Synodu 2020 cirkevný zákon, ktorý zborom, ktoré budú chcieť mať farára, nariadi prispievať zaň na účet ústredia roč-

ný finančný príspevok. Znenie zákona ani výšku príspevku zatiaľ autor článku nepozná, ale vie, že zákon bude požadovať od cirkevných zborov prevziať finančnú zodpovednosť za mzdu farára. Rankovský evanjelický a. v. cirkevný zbor toto smerovanie predpokladal, preto na februárovom konvente (2020) rozhodol o zriadení pracovnej skupiny, ktorá ma pre budúcoročný konvent (2021) pripraviť návrh nového financovania cirkevného zboru.

Prečo meniť systém financovania cirkevného zboru? V prvom rade nie preto, že nám to nariadi nejaká vyššia autorita, ale z osobných potrieb a dôvodov. Cirkevný zbor je bytostne závislý na dobrej práci farára. Dobrá pastorálna práca znamená duchovný aj materiálny rozvoj zboru. Systém financovania potrebujeme zmeniť, aby sme mohli prijímať lepšiu pastorálnu starostlivosť. Spokojní a duchovne zaopatrení členovia cirkevného zboru = spokojný a finančne zabezpečený farár. Ak to v minulosti neplatilo, v budúcnosti pri všeobecnom náraste životnej úrovne obyvateľov Slovenska to platiť bude. Je potrebné povedať, že súčasná mzda evanjelických farárov sa v porovnaní s inými vyso-

koškolskými profesiami pohybuje na najnižších úrovniach (čistá mzda sa pohybuje v rozpätí €470,- až €570,-).

Druhý dôvod, prečo je potrebné meniť spôsob financovania cirkevného zboru, je podľa autora tohto článku nesprávna samotná koncepcia jeho financovania. Príspevky členov zboru sú príspevkami na réžiu zboru, nie na mzdu farára. Je pritom dôležité si uvedomiť, že štát, ktorý platí mzdu farára, je ľahostajný voči kvalite jeho práce. Naopak, člen cirkevného zboru, ktorý je prijímateľom služby farára, sa nepovažuje za dostatočne oprávneného prijímanú prácu farára hodnotiť, keďže za ňu nemusí nič platiť. Farár preto nie je závislý na spokojnosti zverených členov cirkevného zboru. Medzi pastorálnou službou a prijímateľom je potrebná pevnejšia väzba.

Cirkevný zbor potrebuje byť spolu-zamestnávateľom farára. V súčasnosti má toto spolu-zamestnávanie podobu historického vokátora, ktorý dáva farárovi finančné dary vyzbierané raz ročne pri výbere „cirkevnej dane“ a pri kostolných zbierkach počas 3 veľkých cirkevných sviatkov a slávnosti konfirmácie. Výška zbierky je nepravdepodobná.

Niektoré cirkevné zbory ECAV si uvedomili, že takýto model spolu-financovania farára je v súčasnosti nedostatočný. Zrušili preto systém príležitostných darov zo sviatočných zbierok a nahradili ho mesačným príspevkom, ktorý cirkevný zbor

dáva farárovi. Príspevok je rádovo stanovený v stovkách euro a zborový konvent každoročne prehodnocuje prácu farára aj výšku mesačného príspevku – zvyšuje ju alebo znižuje. Takýmto spôsobom sa cirkevný zbor chráni, aby v čase zväčšujúceho sa počtu zborov bez farára neprišiel o pastorálnu prácu, s ktorou je spokojný a zároveň efektívnejšie dáva farárovi spätnú väzbu na jeho prácu.

Akú výšku mzdy farára možno považovať za dôstojnú? Podľa autora tohto článku je to mzda podobná práci učiteľa. V súčasnosti sa čistá mzda učiteľa pohybuje v rozpätí €570,- až €1050,- bez príplatkov a osobného hodnotenia.

Cirkevné zbory, ktoré zmodernizovali svoj vokátor, budú ľahšie reagovať na cirkevný zákon vyžadujúci ročný príspevok v rádovej výške niekoľkých tisíc €. Pred nami stojí otázka, ako zmeniť finančný model nášho cirkevného zboru. Návrh, ktorý zborová komisia formuluje, predstavíme k zborovej diskusii v budúcom čísle časopisu.

Zmena financovania zboru nebude ľahkou zmenou. Avšak bez zmeny je náš cirkevný zbor odkázaný na pomalý úpadok. Duchovná práca, ktorá bola v zbere vykonaná do tohto okamihu, vyjde na zmar. ■

(V budúcom čísle časopisu predstavíme návrh financovania cirkevného zboru slúžiaci k verejnej diskusii.)

Na začiatku nového školského roka prinášame ďalší článok zo začiatku existencie nášho časopisu. Tentokrát bude o práci a odpočinku. No schválne, zmenilo sa niečo za posledné štvrtstoročie?

O PRÁCI A ODPOČINKU

■ SLÁVKA KOŠTIALOVÁ

Neviem, či sa nájde niekto, kto by nepoznal najznámejší príbeh z Biblie o stvorení sveta. Tento príbeh však nerozpráva len o tom, že Pán Boh stvoril svet, človeka a to, čo patrí k udržaniu a zachovaniu života, ale hovorí aj o tom, že po všetkom, keď Boh dokončil svoj predsavzatý a veľkolepý čin, v siedmy deň so odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. Nielenže si odpočinul, ale požehnal siedmy deň a posvätil ho (Genezis 2,3).

V našom ľudskom živote sa nepretržite striedajú starosti s radosťami, práca s oddychom. Bez týchto kontrastov by život nebol tak celkom úplný. Biblia považuje toto striedanie za zmysluplné. A nakoniec aj my, lebo nepretržite pracovať nemá zmysel, ba ani efekt. Práca bez oddychu nie je ani možná. A to od nás nik nežiada, ani sám Pán Boh. On od nás očakáva a chce, aby sme šesť dní pracovali, siedmy deň nech je dňom prísneho sviatočného odpočinku, dňom slávnostného zhromaždenia, nekonajte nijakú prácu, je to deň sviatočného odpočinku Hospodinu vo všetkých vašich bydliskách (3 M 23,3).

Mnoho ľudí si myslí, že práca má svoj pôvod v hriechu. Ale to je omyl,

pretože Hospodin Boh pojal človeka a umiestnil ho v záhrade Éden, aby ju obrábal a strážil (1 M 2,15) ešte pred pádom človeka. Ešte pred tým, než sme boli povolaní k životu, ešte pred tým, než bol povolaný k životu Adam a Eva, mal Pán Boh ušľachtilý plán s človekom, aby statočne žil, zodpovedne pracoval, ale aj účinne oddychoval.

V dnešnej náročnej a presýtenej dobe sme akosi až príliš zaneprázdnení. Iste si to dáme zapravdu. Nával povinností zo dňa na deň rastie. Zamestnanie má na nás určité nároky, ktorým sa jednoducho neubránime. Len čo zatvárame dvere v zamestnaní a prekročíme prah domu, vynára sa tlak a hora ďalších povinností, pred ktorými utiecť taktiež nemôžeme. Tento obrovský tlak vytvára nepretržitý kolotoč povinností, ktorý nemá konca. Nestráceme v takejto chvíli aj radosť z tej práce, ktorá nepozná hranice a nemá čas sa zastaviť a načerpať novu silu? Je isté, že začneme byť nervózni z takéhoto rytmu a (prepáčte mi za výraz) vrčime po tých, ktorých máme vari najradšej. Občas mi to pripadá, ako by sme zabudli na samozrejmosť dýchania. Pán Boh nám dal funkčnosť pravidelného dýcha-

nia, ale my sa nadýchame len raz za čas, pre istotu sa radšej budeme dusiť a ignorovať Božie nároky na nás. Sú ľudia, ktorí sa upracujú na smrť, alebo sa unudia na smrť. Takáto extrémnosť nie je pre nás prospešná a i príkladná, a navyše škodí. Myslí, že nikto z nás by nechcel vklánuť ani do jedného, ani do druhého extrému, a žiť takýmto spôsobom života, ktorý skôr ubíja ako buduje. Aký je ten Boží nárok na nás v zhone a burácajúcej lavíne povinností? – nie len šesť dní budeš pracovať, ale „siedmy deň“ nech je dňom odpočinku a slávnostného zhromaždenia. Siedmy deň nech je naozaj vrcholom všetkých prác, ktoré sme za týždeň s Božou pomocou zvládli. Siedmy deň nech sa odlišuje od tých ostatných, pretože má byť iný a trochu zvláštny. Zvláštny tým, že má byť vrcholnou vďakou za dobrodenia a požehnanie, ktoré sme od Pána Boha prijali a má byť zasvätený jedine Jemu a uvažovaniu o Slove, ktoré tvorí najzákladnejšie a najlepšie potreby a usmernenia pre náš život. Odlišný a výnimočný má byť v tom, že zrekapitulujeme, koľko času sme strávili počas šiestich pracovných dní s Pánom, koľko myšlienok sme Mu venovali a koľko priestoru sme Mu nechali, aby v nás a na naše konanie pôsobil. Možno mnohí z nás zistíme alarmujúci výsledok, ak si porovnáme, že Pán Boh sa nám denne venuje 24 hodín. Siedmy deň nemá byť dňom leňošenia, ale dňom odpočinku pri Božom slove

v kostole a doma v rodinnom spoločenstve. Je to naozaj úplne jedno kde, len nech je zasvätený, nie však hocícomu a hocikomu, ale Tomu, ktorý nás povolal k životu a so všetkou presnosťou viedol až po dnešný deň.

My sa, samozrejme, nechceme obmedzovať len na siedmy deň, aby bol dňom odpočinku a slávnostného zhromaždenia. My si smieme, ba musíme nájsť čas na oddych počas práv každý deň. Vedieť sa zastaviť aj vtedy, ak sa topíme v povinnostiach. Nájsť si chvíľu na telesný odpočinok, aby sme mohli ďalej efektívnejšie a radostnejšie vykonávať svoje povinnosti. Oddych môže odbúrať našu telesnú vyčerpanosť, ale môže meniť naše srdce, pomôcť získať duševnú rovnováhu, konfrontovať náš doterajší život.

Oddychovať sa dá rôzne. No prečo by sme to nemohli robiť tak, aby sme duchovne nestagnovali, nekrachovali, ani neklesali na duchu? PS: „Chceš vedieť, aká cenná je tvoja práca? Porozmýšľaj, ako často pri nej pozdvihneš svoju myseľ k Bohu.“ (Cyprian Norwid) ■

DOVOLENKOVÉ MESIACE V RANKOVSKOM EVANJELICKOM SPOLOČENSTVE

■ LUBOSLAV BEŇO

Leto. Každý rok tak očakávané a pripravené pre oddych, vypadnutie za hranice všednosti.

Dovolenky. Hory, more, jazerá, chaty, wellness, zahraničie ... Čím ďalej viac Slovákov považuje za súčasť svojho životného štandardu možnosť dovolenkovat' už nie iba „na malte“, ako sme boli v predošlých generáciách navyknutí, ale naozaj odísť a vypnúť. Ak dovolenka chýba, ľudia sú unavení a veľmi blízki vyhoreniu.

Lenže toto leto všetko obrátilo naruby. Málokto sa odvážil „tradične“ k moru a ak sa aj odvážil, tak si vo svojom okolí ľahko vyslúžil hodnotenie ako nezodpovedného človeka, ktorý môže zo zahraničia do našich tichých dediniek priniesť zhubný vírus. Namiesto toho niektoré slovenské destinácie zase praskali vo švíkoch, pretože ich ľudia považovali za „čisté“ a bezpečné. Čo tam po tom, že ani zďaleka neboli dodržané nariadené odstupy, ba aj „tie otravné“ rúška sa nosili ledabolo, pod nosom, ak vôbec.

Podobne sme sa celkom inému režimu museli prispôbiť aj v cirkevnom zbere. I Keď bohoslužby sa už konali od mája riadne, stále sa majú dodržiavať predpísané nariadenia. V júli sme mali po prvýkrát od marca možnosť opäť pristúpiť k sviatosti Večere Pánovej. Predtým sme však museli vyriešiť spoločný kalich, ktorý je v daných podmienkach neprijateľný. Namiesto toho sme zadovažili kovové kališky (dodané z Komárna, ale tam boli dovezené z Nemecka a vyrobené boli v Indii) a sviatosť sa konala pomocou nich. Myslím si, že tento spôsob našiel veľmi dobrú odozvu u ľudí.

Pamiatky posvätenia kostolov sme si tiež pripo-

menuli v Čakanovciach 5.7., v Bačkovíku 19.7. a v Boliarove 23.8. Chýbal nám však spevokol, ktorý z pochopiteľných príčin nenacvičuje.

Zmeny sa, pochopiteľne, dotkli aj našich táborov. Všimol som si, že cirkevné zbory sa v tejto téme rozdelili na štyri skupiny: Niektorí pre koronavírus tábory nerobili. Iné to „riskli“ a urobili tak, ako inokedy. Ďalšie odmietli pobytové podujatia a pripravili denné tábory. My sme sa zaradili do štvrtej skupiny, keď sme po rokovaní z Regionálnym úradom verejného zdravotníctva pristúpili k tábore podľa ich nariadení. Prinieslo to viac papierovačiek, uzatvorené skupiny, zákaz návštev počas táborov ...

Prvý si urobili naši mládežníci v Smižanoch v termíne 6.-11. 7. 2020, tento rok bola menšia skupina – celkom 15 mládežníkov.

Deti a dorast zase vycestovali na svoj v termíne 13.-17. 7. 2020 do Veľkého Slavkova. Na rozdiel od ostatných rokov sme cestovali objednaným autobusom. Celkom pre 34 detí a 15 dorastencov – konfirmandov (starých aj nových) pod vedením celkom 15 vedúcich. Možnosť pripojiť sa k nám sme ponúkli aj cirkevnému zboru Gelnica, čo s radosťou prijali. Napriek všetkým tým novým opatreniam, ktoré sme inokedy nepoznali, naše letné pobytové podujatie bolo veľmi dobré a požehnané.

Odložená konfirmácia z konca apríla sa dočkala svojho nového termínu na prvú septembrovú nedeľu. Predchádzalo však tomu ešte sústredenie všetkých ôsmich konfirmandov na fare 26.-28. 8. a potom skúška v kostole v Boliarove 30. 8. 2020.

V rómskej misii sme mali 24. 7. stretnutie pracovníkov a priateľov s názvom „Te pobešel važo čajos“ v komunitnej záhrade v Rankovciach. Iné stretnutie pracovníkov aj z iných cirkevných zborov sa zase konalo 18. 8. 2020 v Rožňave aj v prítomnosti hostí z Nemecka (misionár Hans M. Dern). Tolko váš farár. ■

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

SEPT/OKT 2020

Nedeľné bohoslužby ...

ČAKANOVCE, BAČKOVÍK – 9.00 HOD.
RANKOVCE, BOLIAROV – 10.30 HOD.

Večera Pánova ...

13. september / 4. október

Slávnosť konfirmácie ...

6. 9. Rankovce (10.00 hod.)

Pamiatka posvätenia kostola ...

20. 9. Rankovce (10.30 hod.)

Večiereň ...

12. 9. So – Ďurd'ošík 17.00 hod.
12. 9. So – Trst'any 18.00 hod.
13. 9. Ne – Herľany 17.00 hod.
10. 10. So –
11. 10. Ne –

OZNAM

Z dôvodu zhoršujúcej sa epidemiologickej situácie sa nebude konať:

- Biblicko-rekreačný týždeň Modlitebného spoločenstva v Herľanoch.
- Seniorátne stretnutie detí a dorastu.
- Žatva spevokolov.

DETSKÁ BESIEDKA

Bačkovík Sobota 10:00 hod.
Boliarov Piatok 17.30 hod.
Čakanovce Nedeľa 9:00 hod.
Rankovce Nedeľa 9:30 hod.

KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA

Rankovce Nedeľa 14:30 hod.

DORAST

Rankovce Nedeľa 16:00 hod.

MLÁDEŽ

Rankovce Sobota 18:00 hod.

RODINY

Herľany, Bačkovík 2. a 4. sobota 19:30

SPEVOKOL

nestretáva sa

RÓMSKA MISIA RANKOVCE

Besiedka / Dorast – pripravujeme podľa opatrení

Posedenie pri čaji v komunitnej záhrade raz v mesiaci o 18:00 hod.

BIBLICKÁ HODINA

Čakanovce Utorok 17:00
Bačkovík Utorok 18:15

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Korečko **Ročník:** XXIV. **Číslo:** 9 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Ilustračný obrázok.